

159 — Първо-то произхожда отъ минало-то опредѣлено съ промѣна-тъ на окончателна-тъ *хъ* въ *лъ*; като: *писахъ, писалъ съмь, писалъ бѣхъ*, и прч.

160 — Исключи:

1° Глаголи-тъ на *охъ*, които измѣняватъ *о* въ *а*; като: *некохъ, некалъ съмь; вльзохъ, вльзалъ съмь*, и прочее.

2° Тѣ които преди *охъ* иматъ *д* или *т*, измѣняватъ слѣднія-тъ цѣль слогъ (дохъ или тохъ) въ *лъ*; като: *пре-дохъ, бо-дохъ; пре-лъ съмь, бо-лъ съмь; плетохъ, ме-тохъ; пле-лъ съмь, ме-лъ съмь*.

161 — Второ-то произхожда отъ минало-то несъвършено съ промѣна-тъ на *хъ* тоже въ *лъ*; като: *пишахъ, пишалъ съмь; пѣяхъ, пѣялъ съмь*.

162 — Забѣл. Какъ дѣйствително причастіе, въ сегашно време, употрѣблявами по нѣкоги Славянско-то на *щій*; като: *водящій, сидящій, боящій*, и прч.

163 — Страдателно-то причастіе означава тоже дѣйствіе, което става не отъ предмета-тъ на кого-то то ся относя, но, отъ другъ единъ предметъ; като: *издаденна-тъ полица отъ — ; закланія-тъ челоуѣкъ отъ разбойници-тъ*.

164 — Това причастіе произхожда отъ третьо-то лице на минало-то опредѣл. време, съ прибавка-тъ само на *лъ*; като: *ора, оранъ; четѣ, четенъ; въртъ, въртълъ*; и прч.

165 — Исключи:

1° Когато окончателна-тъ на това лице е *и*, тя ся измѣня въ *е*: *реди, реденъ; вади, ваденъ*; и прч.

2° Едносложни-тъ, въ това лице, на *и* или *ь* и